

OCR:

Библиотека святоотеческой литературы
<http://orthlib.ru>

(л. ρῆσ)

Знаменанија къ тимодрено спистоли вторыја.

[α] Похвала ѿ вѣрѣ тимодреевѣ, и подвиганіе къ терпѣнію, іако подобаєтъ благодарити.

[β] Въ нѣмже и съмъ рече: претерпѣ отраждѣ.

[γ] **Ω** приличи и подлѣніи бжеславенныихъ догматъ.

[δ] **Ω** непопечени и житїи, въ житїи съмъ, и неболѣзниеніи піщи.

[ε] **Ω** іаже во христѣ вѣрѣ, и терпѣніи ѿ надежди жизви.

[ζ] **Ω** прѣвомъ оѹчении, и чистомъ житїи.

[η] Проречение ѿ злобѣ чловѣчествѣ, множашисѧ лѣстни ѿблнчаемѣ.

[θ] Подвиганіе свое гдѣ подобиа ѿ протиблаго льстивымъ въ послушаніе гдѣ.

[ι] **Ω** развращенныихъ, иже противна творитъ тимодрено.

[λ] **Ω** свое въ тѣла разрушении. (л. ρῆс ὡб.)

Сказаније къ тимодрено втораго посланіја отъгда ипъла пачла.

Сие посылаетъ паки ѿ рима. Винад же посланіја ил: шедшымъ изъ пачломъ ѿстабльшимъ єгѡ, и хотѧ ипъла прѣиити къ немъ тимодрено, пишетъ посланіе си. И пеъвше оѹбѡ сказиетъ себѣ поминати єгѡ блгоговѣннствъ, и вѣры прароднтеленъ єгѡ. Таже сказиетъ, іакоже євшіи ѿ ипъи, ѿ ииже єсть фүгелъ и єрмогенъ, ѿратиша єгѡ, зряще єгѡ вефти: Оинсифора же хвалитъ пришедша въ римъ, и пребываша изъ иимъ. Завѣщаючи же ємъ ѿрицатисѧ вѣхъ отложаніи,

За єже ѿ ніхъ раздати ся варомъ. Ибо уменій же и філітъ таікъ
превратившеся преступнаѧ истина, глаголюще: воскресе оуже быша, и
нѣкіхъ развертають. Паче же повелѣвалетъ ємъ винамти себѣ и
оученію, и вѣдѣти, таікъ въ послѣднія времена вѣдатъ чловѣцы
самолюбцы, и апостолюбцы паче, неожели бѣголюбцы, и предвидашъ іхъ^{*}
оутверждати нынѣ, да никто же ѿ ніхъ прельститъ. И во днѣмиехъ
и нѣзвѣстїи оученія многими подвигъ єго, и скажавъ времени
разрешенію єгѡ настоѧти, и хотѧла мѣчтися и
свидѣтельствовати, повелѣвалетъ ємъ прінятіи къ немъ скори, и
принести фелони[†] и книги: и заслававътъ ємъ блестися алехандра
ковача, таікъ мнага зла показавша ємъ. И сице скончавъ посланіе.
(л. рпс)

КЪ ТІМОФЕЮ ВТОРОЕ ПОСЛАНИЕ СТАГУ АПОСТОЛА ПАУЛА.

Глава первая.

(3а) ^и а Пантелеймонъ ѹплиз[‡] иисус христовъ, болею ежію, по ѿбѣтованію
жизни, аже ѿ христа иисуса: Е Тимофейю возлюбленномъ чадъ благодать,
млѣть, міръ, ѿ бѣга фїлъ и христа иисуса гдѣ нашесть.

Преступни пакъ.

(3а) [а] г Благодарю бѣга, ^{**} ємъже саждай ѿ прароднитеи чистою
събѣстїю, таікъ непрестанною намаз ѿ тебѣ память въ молитвахъ
моихъ, дѣнь и нощь: А Желая видѣти тѧ, поминала сезы твоѧ, да

* ριζъ

[†]Въ пакъ ѿз-а недѣли: Пантелеймонъ ѹплиз[‡]

[‡]Сѣомъ ѹплиз тимофей: Чадо тимофей, благодарю бѣга, ^{**}

ράδοστη ἡ επόληνος: ἐν Βοιωτικήν εἰς πρέμλα ωδὴ δψεῖν εἰς τετρῆς
νελιψεμέρην δέ τοι εἴρηται, τάχει βεσείσα πρέστει τοι εἰς εἶδος λωιδός, ἢ εἰς
μάτερν τοιούτου θεοῦ καὶ μητρὸς: (λ. ρῆσις ωδῆς.) ἡ ζωήστεντην οὐδὲ εἰμί, τάκω ἢ εἰς
τετρῆς. Τούτη τοι εἴρηται βοιωτικά τετρῆς, προστρέψασθαι δέ τοι εἰς εἶδος εἶδος,
ζητεῖ δψεῖν εἰς τετρῆς προστρέψασθαι δέ τοι εἰς εἶδος εἶδος, προστρέψασθαι δέ τοι εἰς εἶδος εἶδος,
δέ τοι εἰς εἶδος εἶδος, προστρέψασθαι δέ τοι εἰς εἶδος εἶδος, προστρέψασθαι δέ τοι εἰς εἶδος εἶδος.

Чтù паткð:

(ЗАМІСЛЯ) (ПЛАТОКЗ) ї **Не** поєтвайдіся **оїбшо^{**}** **страгістю[†]** **гда** **нашегш** **їнса**
хрітла, **ни** **мною** **їз****никомз** **є****ш**: **но** **спостражді** **блговѣстеванію**
хрітобъ, **по** **сілѣ** **бѓа**, **д** **Спасагш** **нас**, **и** **призвѣвшагш** **званіемз**
стымз, **не** **по** **дѣлѡмз** **нашымз**, **но** **по** **своемъ^{*}** **благоволенію^{**}**, **и**
блгодати **даниї** **на** **ш** **хрітѣ** **їнсѣ**,

Конéцъ апъл8.

прежде лѣтъ вѣчныиъ: Г҃ Іоаннъ илже и мѣртвъ, и возиѣвшаго жиѳи
нашего имена христы, раздѣлившаго оѹшь смерть, и возиѣвшаго жиѳи
и неотложною благовѣстивою смиреніемъ: а и въ нѣже постѣленъ быхъ азъ
проповѣдникъ и апостолъ, и учитель азыикъ. [а] Еи бѣже ради
внѣ и сѧ спрѣжда, но не стыжадль: вѣмъ бо, емѹже вѣровалъ, и
и звѣстити, яко смиренъ есть преданіе моє сохранити въ днѣ Онь. Г҃
Образъ имѣніи здравыи словесъ, идеже ѿ менѣ слышалъ есть въ вѣрѣ
и любви, яже ѿ христѣ имене. А и доброе здѣшніе соблюди, дхомъ
сѣймъ живущимъ въ насы. [б] Есть вѣсна ли сѧ, яко ѿратиша сѧ ѿ

***Но́эмвріа єні, ы ысповѣднікѡмъ: Чадо тїмодѣе, не постыднисѧ**
† **свѧтѣтельствомъ**

†*ПРЕДЛОЖЕНИЮ*

мене вси наже ѿ лін, ѿ ніхже єсть (л. рпз) фунгелъ и ермогенъ; си да дастъ же милость гдѣ онисифоровъ дому, таю многажды мѧ оѹпоконъ и вернгъ монихъ не постыдѣся: зи Но пришедъ въ римъ, тѹщнѣе взысканія мѧ и ѿбрѣте. ни Да дастъ єму гдѣ ѿбрѣти милость ѿ гдѣ въ днѣ онъ: и єлнкѡ во єфесѣ послужи мн, добре ты вѣси.

Конецъ патръ, и исповѣданіемъ.

Глава вторая.

(Здѣсь) съ а Ты ибо чадо мое, возможай* и благодати, таже и христѣ иисусъ: иже слышалъ єси ѿ мене многими свидѣтелями, сїл предарадь вѣрнымъ человѣкамъ, таже довольни бѣдстви и иныихъ наѧтии. г Ты ибо злопостражди таю добру вѣнца искрѣнѣи христовъ. да никто же во вѣнца бывала ѿблаздѣлся и спасли житѣнскими, да вееводѣ иргоденъ бѣдстви. є лише же и постраждевъ ктѹ, не вѣнчалъся, лише не злакониша *мѣченъ бѣдстви**. и Тр҃ждайющемъ да благолю прѣжде подобаетъ ѿ плода вѣнца. [г] з Радыи таже глаголю: да дастъ ибуш тиѣвѣ гдѣ рѣзыма и вѣемъ. и Помниши гдѣ иисусъ христъ воставши ѿ мертвыхъ, ѿ сїмене дѣдова, по елговѣстивѣнію моеи: дѣ въ немже злопостраждѣ дѣже до ирвз, таю злодѣй: но слово ежїе не вѣжетъ. г Сегѡ ради всѣмъ терплю и звѣрнныихъ ради, да и тин спасенїе илдѣчи та єже и христѣ иисусъ, со слабою вѣчною.

Конецъ мѣченіемъ. (л. рпз иб.)

***Мѣченіемъ:** Чадо тїмодѣе, возможай*

† **подвѣнчаніемъ**

****бѣдстви подвѣнчаніемъ***

(ЗА СІГ) [Δ] ꙗ Вѣрно слόво: ꙗще бо из німъ^{*} оўмрочомъ, тѣ из німъ
и ѿжнвѣмъ. Еї ꙗще терпимъ, из німъ и воцаримъ: ꙗще ѿвѣржемъ,
и той ѿвѣржетъ насъ: Гї ꙗще не вѣрдемъ, Онъ вѣренъ преебываєтъ:
ѡреши бо сѧ себѣ не можетъ. ꙗ Сїлъ воспоминай засвидѣтельствѹлъ
пред гдѣмъ, не словопрѣтъ, ни на іѹюже потрѣбъ, на разореніе
свѣшашнхъ. Еї Потщисъ себѣ искѹса постѣвнти пред егомъ,
дѣлателъ непостыдна, прѣвѣтъ прѣвлаща слόво истины. Еї Сквѣрныхъ же
тщегласи ѿмѣтгайсъ, наипаче бо преспѣютъ въ нечестїе: Зї И слόво
и хъ тѣкъ глагорена жиръ ѿбрѣшетъ, ѿ иихъ єсть ѹменій и філітъ,
и иже въ истинахъ погрѣшиста, глаголюще: тѣкъ воскрееніе оуже бысть,
и возмѹшлютъ иѣкоиторыхъ вѣрдъ. ꙗ Твѣрдое огеш ѿснованіе ежїе
стоитъ, и мѹшее пе чать ию: позна гдѣ сѹшилъ ेгѡ, и да ѿстѣнилъ ѿ
неправды всакъ именѹлъ и ма гднє.

Конецъ іѹеѡтѣ.

(ЗА СІД) Ікъ веліцѣмъ же домѹ^{**†} не точїю соєдн злати и срѣбрани
іѹть, но и дреевани, и глиняни: и ѿви огеш въ честъ, ѿви же не въ
честъ. Ка ꙗще же ктѣ ѿчнитъ себѣ ѿ сихъ, бдуетъ соєдн въ честъ
ѡвлашн, и благопотрѣбенъ влѹтѣ, на (л. рїн) всакое дѣло блгое
оуготованъ. [Е] Ікъ Походтѣй юныхъ вѣгли: держисъ же прѣвды, вѣры,
любве, мѣра, со всѣми призывающи ми гдѣ ѿ чистаго сефца. Ікъ Бѣнхъ
же и ненаказанныхъ старазній ѿрицайсъ, вѣдынъ, тѣкъ рождаютъ свары.
Ікъ Рабѹ же гдню не подобаетъ сваритъ, но тихѹ быти ко всѣмъ,

*Вѣ іѹеѡтѹ лг-л недѣли: Чадо тїмо, дѣе, вѣрно слόво: ꙗще бо со
хрѣтому^{*}

†Вѣ понедѣльникъ йи-л недѣли: Чадо тїмо, дѣе, вѣрно слόво домѹ^{**}

ѹчнітєльнъ, нєзлоби въ, єсъ Съ кротостю наиздѣщъ прощеныя: єдала
какѡ дасъ твъ имъ бѣзъ покалкіе въ раздѣлу нєстини: єсъ І вознікнѣтъ
ѡ дїволыкїа сѣти, живи ѹловленіи ѿ негѡ въ свою єгѡ вѣлю.

Конецъ понедѣльника.

Глава третія.

(Зѣ тѣ) [5] і а Сіе же вѣждь, *^{*} какѡ въ послѣдній дніи настѣнѣтъ
временѧ люта: є єздѣтъ бо человѣцы самолюбцы, сребролюбцы,
величавы, горды, хлыници, роднителемъ протиблаженія, неблагодарни,
неправедни, нелюбовни, г Непримиримы, продержини, возносиліи,
прелагати, клеветници, невоздержники, некротцы, неблаголюбцы, д
Предатели, нагли, напыщени, смѣтолюбцы паче, нежели еголюбцы: є
Імѣшии образъ блгочестія, сілы же єгѡ ѿврѣгши, и сихъ
шврашайся. 5 Съ сихъ бо сѣть понирѣюши въ домы, и плѣнѧюще
женішца отлагощены грѣхами, водимы похотью различными, з
Всегда ѹчища, и николіже въ раздѣлу (л. рѣнъ ѡб.) нєстини прѣнѣ
могуща. и Іакоже іанній и іамврій противисти мицію, таікожде и
сіи противляютса нєстини, человѣцы расплѣнни ѹмомъ, и неискѹси
ѡ вѣрѣ: д Но не предупрѣютъ болѣе: бе здѣміе бо ихъ тѣлено бѣдетъ
вѣмъ, таікоже и ѿнѣхъ быість.

Конецъ 888-го.

(Зѣ тѣ) г Ты же *^{*} послѣдовалъ єсъ моемъ ѹченію, жицію, привѣтъ,
вѣрѣ, долготерпѣнію, любви, терпѣнію, и Извѣнію, страданію,
такѡвъ ли быша во антиохіи, и во іконіи, и въ лістѣхъ: такѡвъ

* Въ 888-го д: Чадо тїмодѣе, сїе вѣждь, *

† Недѣла лг,ѡ мытарѣ и фарисеи: Чадо тїмодѣе, *

нъзгнѣнїл прїлхъ, нъ ѿ вѣѣхъ мѧ нъзбѣвилъ єїтъ гдѣ. Еі Ҥ вси же
хотл҃ющи благочестни жити ѡ хрѣтѣ иисѹсъ, гоними е8д8тъ. Гі Ӆ8какиин
же члвѣцы, нъ чародѣи пре8спѣюти на горшее, прелъщающе нъ
прелъщаеми. Ӆ1 Ты же пре8бывалъ, въ ии8жѣ на8чено8 єїи, нъ тѣже
ввѣрена 8тъ ти8е8, вѣ8дыи, ѿ когѡ на8чнѣлъ єїи. Еі Ҥ тѣкѡ нъз
млѣда сїенна8 писанїл о8мѣеши, мог8ща8 тѧ о8мѣдрѣти во спасенїе,
вѣрою, тѣже ѡ хрѣтѣ иисѹсъ.

Конéцъ недéли.

(33) ҦІ ВІЛКО^{*} ПИСАНІЕ БГОДХНОВЕННО һ ПОЛЕЗНО ЄІТЬ КО
ОУЧЕНІЮ, КО ШБЛНЧЕНІЮ, КО НІСПРАВЛЕНІЮ, КВ НАКАЗАНІЮ ЄЖЕ ВЗ ПРАВДЄ: ЗІ
ДЛ СОВЕРШЕННЯ БДЕТЬ БЖІЙ ЧЕЛОВІКЪ, НА ВІЛКОЕ ДБЛО БЛГОЕ
ОУГОТОВАНЪ. (л. РПД)**

ГЛАВА ЧЕТВЕРТАЯ.

[н] ^и а **Засвидѣтельствѹю** же **лѹз** предъ Егомъ, и гдемъ нашнимъ именъ
Христомъ, хотѧщимъ сдѣлти живымъ и мертвымъ, въ мѣлении егѡ, и
црквии егѡ. є **Проповѣдь** слово, насторѣ благовременіе, и
безвременіе, ѡблечинъ, запретинъ, оумолинъ, со всакимъ долготерпѣніемъ и
оученіемъ. Г **Будетъ** во времѧ, егда здраваго оученія не послышаутъ:
но по своимъ похотехъ и зверствъ сеебѣ оучитѣли, чешеми слухомъ. д **И**
ѡ истины слухъ ширятъ, и къ единому оуклонатъ.

Конéцъ втóрнинкъ.

(**ЗА** **СИ**) [**А**] є Тýí же тρεзвήса*† ω̄ всéмz, əлoпoстrажd̄, д̄кlo
сoтвopи б̄лгoвб̄cтиника: сlджéнie твоe һzвб̄cтино сoтвopи. Ծ ՚зз з

*Во втóрникъ юн недéлн: Чáдо тїмодéе, вслкo**

[†]Недѣлѧ прѣдъ просвѣщеніемъ: Чадо тїмодѣе, траезвѣслъ.

оўжè жрénъ бывáю, һ врéмл моеѡ ѿшéстvија настà. ӟ Пóдвигомъ
дóбримъ подвизáхся, течéнїе скончíхъ, вѣръ соблюдохъ: һ Прóчее оўбѡ
соблюдаєтсѧ мì вѣнéцъ праvды, ӗгóже воздастъ мì гđь въ дénъ Ӧнъ,
прѣвныи 8дїлъ: не тóкмѡ же мнѣ, но һ вѣмъ возлюбльшымъ
тâблéнїе ӗгѡ.

Конéцъ недѣли.

(ЗАЧАДА) Ӆ Потщісѧ *** икóрѡ прїнгà ко мнѣ: Ӧ димáсъ бо мене
ѡстáви, возлюбиъ външнїй вѣкъ, һ һде въ солѣни: қріскенитъ въ
гллатію, тітъ въ дамматію. Ӆ! А8ка ӗдніз ӗсть со мнóю. мáрка
поэмъ (л. р҃ПД. ѡб.) приведи изъ собою: ӗсть бо мì благопотрёбенъ въ
слѣжесъ. Ӗ! Түхіка же послáхъ во ӗфесъ. Ӧ! Фелѡнъ, ӗгóже ѿстáвихъ
въ траадѣ оў кáрпа, градыи прінеси, һ кнїги, паче же кóжаныя. Ӆ!
Иледандръ ковáчъ мнѡга мì 5лà сотвори, да воздастъ ӗмъ гđь по
дѣлѡмъ ӗгѡ: Ӗ! Ӧ негóже һ ты! сеbe блюди, сѣла въ протибнитъ
словесъ миши. Ӗ! Въ пéрвый мóй ѿшéтъ никтóже быстъ со
мнóю, но вси мѧ ѿстáвиша: да не вмѣнишъ ӈмъ. ӟ! Гđь же мнѣ
предстà, һ оўкрѣпн мѧ, да мнóю проповѣданїе ӈзвѣстно б8деетъ, һ
оўслышатъ вси ӈзыци: һ ӈзбáвленъ быхъ ѿстъ лъвѡвъ. Ӆ! Ӈ
ӈзбáвнитъ мѧ гđь ѿстъ въскагѡ дѣла л8кава, һ спасётъ во цркви
нѣно: ӗмъже слáва во вѣки вѣкѡвъ, амнъ. Ӆ! Ӧ фелѡнъ прїскілъ һ
акулы, һ Ӧннаіфоровъ домъ. Ӗ! Ӗрасъ ѿстъ въ коріндѣ, трофима же
ѡстáвихъ въ мілнти болáща. Ӗ! Потщісѧ прéждe зимы прїнгà.
циклютъ тѧ ӗнвѣлъ, һ п8дъ, һ лінъ, һ кландіа, һ братія всѧ. Ӗ! Гđь
иісъ хртосъ со дхомъ твоимъ: благодатъ изъ вами. амнъ.

*Въ срѣдъ Ӗи недѣли: Чадо тїмодѣе, потщісѧ ***

Конéцъ предѣ.

Конéцъ втораго посланія, єже къ тимодѣю єфесскія цркви єпікопу
прѣждѣ ѿтънѣ. Написано бысть ѿ рима, єгда второе отъ пачеъ прѣдъ¹
нервѣномъ кесаремъ римскимъ: имать въ себѣ главы, а: землю
цирковыхъ, т: отихъвъ, пг: знаменаній черныхъ, а: послѣдовищее же
чевленое, а.